

ПОЛ ВЕРЛЕН ЕСЕННА ПЕСЕН

Част 0 от „Сатурничеки стихотворения“

Превод от френски: Кирил Кадийски, 1994

chitanka.info

Виола със стон
под гол небосклон
 през октомври ридае
и вяла печал
невидим кинжал
 в гръдта е.

И блед, като в сън
чул тежкия звън
 на часовника в здрача,
за всичко сега
си спомням с тъга
 и плача.

Къде съм дошъл...
А вятърът зъл
 като лист по земята
и мен в тоя свят
напред и назад
 подмята.

Издание: Пол Верлен. Поезия. Подбор и превод от френски Кирил Кадийски. Издателство „Нов Златорог“, София, 1994.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.